

gaar ud paa at sætte Ting i Værk, som Regjeringen ingen Berettigelse har til og tilføjesætter Grundloven. Dette er utvivlsomt, men formelt foreligger der utvivlsomt, efter Folkethingets Opfattelse, en foreløbig Lov, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Det vil sige, den foreligger ikke mere; men i det Dieblit, Regjeringen udsteder en foreløbig Lov, foreligger der en saadan efter Folkethingets Opfattelse. Thi, hvis det ikke var Tilfældet, vilde det jo være fuldstændig umuligt for Folkethinget at behandle en saadan Lov, som det har gjort, det vilde være en Umulighed for Formanden at sætte den paa Dagsordenen; det vilde være en Umulighed for den nuværende Formand; thi simpelthen et Lovbrud, et Grundlovsbrud kan Formanden slet ikke sætte paa Dagsordenen til Bøtoring i Folkethinget. Det vilde have været umuligt for den forhenværende Formand, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at gjøre det, men han har stadig gjort det, stadig sat paa Dagsordenen en foreløbig Lov. Og ikke blot det, men det vilde navnlig være umuligt at forkaste et saadant Lovbrud, og det paa den Maade, som den daværende Formand, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, selv har udtrykt, at det er slet, nemlig at forkaste Loven med fuldstændig Retsvirkning. Retsgyltig forelagt, kalder det ærede Medlem denne provisoriske Lov, og retsgyltig forkastet, forkastet med fuld Retsvirkning. Hvis det slet ikke er nogen Lov, kunde den ikke være forkastet med nogensofthelt Retsvirkning, den kunde overhovedet ikke forkastes, thi der var da ikke noget Retsgyldigt at tage fat paa. Nei, her ligger formelt en foreløbig Lov, i det Dieblit Regjeringen har udstedt en foreløbig Lov, og reelt et Grundlovsbrud, en under Lovlighedens ydre Form slet Krænkelser af Grundloven. Det er Tingen, det har været alle hidtilværende Formænds Opfattelse, og det er den eneste Mulighed for at forstaa, at Thinget nogenstinde har kunnet behandle disse Love og navnlig behandle dem saaledes, som det har gjort, og paastaa, at de ere forkastede med fuld Retsvirkning. Altsaa, derfra tror jeg, vi kunne gaa ud. Men, naar det nu er Tilfældet, spørger jeg atter: Hvordan er det saa muligt, naar man een Gang har forkastet en Lov med fuld Retsvirkning, da at forkaste den igjen, thi saa ligger der jo ikke nogen Lov for, der kan forkastes, en forkastet Lov kan man umulig forkaste een Gang til? Nu siger det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds: Ja, det er meget sandt, en forkastet Lov kan ikke forkastes med

fuld Retsvirkning, det følger af sig selv, da den er forkastet, kan den ikke forkastes, og der er heller ikke Noget at forkaste, da den ikke eksisterer mere og er berøvet sin Retsvirkning. Men samtidig henviser det ærede Medlem til, at Forslaget jo kan gjentages, og da Lovforslaget faktisk er gjentaget, kan det faktisk ogsaa forkastes een Gang til med Retsvirkning, det er der ikke nogen Tvivl om. Ja, det er aldeles utvivlsomt, at et Forslag til Lov kan forkastes saa tidt, det skal være, fordi et Forslag til Lov kan lede op, juridisk og statsretlig, derved, at det fremsættes paany som Forslag. Det kunde ikke ske efter den gamle Grundlov af 1849; da kunde et een Gang forkastet Forslag ikke fremsættes paany i samme Samling og selvfølgelig heller ikke forkastes paany; efter den nye Grundlov kan det derimod ske. Men det er jo lige saa klart, at fordi et forkastet Forslag kan fremsættes paany og paany forkastes som Lovforslag, deraf følger der sandelig ikke, at man ved at fremsætte et een Gang forkastet Forslag frembringer en Lov; jeg antager slet ikke, at det har været det ærede Medlems Mening at paastaa noget Saadant, og jeg antager derfor heller ikke, at det ærede Medlem har tænkt over, hvad han har sagt. Det er en fuldstændig absurd Paastand at sige, at Lovforslag, fremsatte en Gang til, frembringe Love; det vilde jo have til Følge, at naar Regjeringen en Gang havde faaet et Forslag forkastet og derefter fremsætter Lovforslaget igjen, havde den en Lov. Det er jo det, der er Spørgsmaal om, er der her en Lov eller kun et Lovforslag? Jeg siger, der ligger i dette Dieblit et Lovforslag for, som kan fremsættes saa tidt, det skal være, og forkastes, og saa siget af en Lov; men det kan ikke fremsættes een Gang til og forkastes, thi man kan ikke dræbe en Mand to Gange. Saa siger det ærede Medlem: Ja, men Regjeringen betragter det ikke saaledes, Regjeringen forelægger ganske vist denne provisoriske, døde Lov igjen og mener, at den er levende, og den handler i Overensstemmelse dermed; selvfølgelig maa vi søie Regjeringen og slaa den ihjel een Gang til. Dertil siger jeg: Det kommer slet ikke an paa, hvad Regjeringen vil eller ikke vil, hvad den mener eller ikke; Spørgsmaalet er: Hvad ligger her for? Og hvor er det muligt for nogen Folkethingsmand, der hævder at have forkastet en provisorisk Lov med Retsvirkning, at anerkende, at her foreligger en levende provisorisk Lov, og hvorledes er det muligt at følge Regjeringen uden at desavouere Folkethinget fuldstændig? Saa siger det ærede Medlem: Ja, men af Motiverne fremgaar det, det er Motiverne, der gjør, at